

er jo en betydelig Nedgang i Løbet af 3 Aar paa over 10 Mill. Kr. Ser det ærede Medlem ikke, hvilke glædelige Fremskridt der er i Retning af at komme ned til det normale Budget. Men der er en Ting, som jeg ikke finder helt loyalt af det ærede Medlem, og det er, at naar han taler om Militærudgifterne, slaar han i Hartkorn baade de ekstraordinære og de ordinære Militærudgifter, thi det er ikke korrekt. Forholdet er nemlig, at for 3 Aar siden fik vi gennemført en Forsvarslovgivning, der vil medføre en Udgift for Statskassen paa nogle og tredive Millioner Kroner en Gang for alle, men dermed er den Sag ikke forbi. Ministeriet kan ikke benytte de Penge, uden at de Aar efter Aar, efterhaanden som der er Brug for dem, skal passere Finansloven. Derfor faar vi Forsvarslovene repeterede lige saa mange Gange, som der er ekstraordinære Udgifter opførte paa Budgettet. Men jeg synes, det ærede Medlem gjorde ret i, naar han vil oplyse Vælgerne og Befolkningen og Tinget om den rette Sammenhæng, da at skelne mellem de ordinære og de ekstraordinære Udgifter. Men det gør det ærede Medlem ikke. Jo større han kan faa Tallene, desbedre for ham, og derfor slaar han det hele sammen og siger, at det er forfærdeligt, at Militærudgifterne er voksede saa stærkt.

Derefter omtalte det ærede Medlem den Betænkning, som Statsrevisionen har afgivet. Betænkningen foreligger for det andet Ting, og det vil vare noget, inden den kommer til Forhandling her i Tinget. Jeg taler derfor det ærede Medlem for den Lejlighed, han har givet mig som Forsvarsminister til at omtale de 5 Punkter, Statsrevisionen angaaende mit Budget har gjort Antegnelse ved. Jeg saa til min Forundring, længe før Statsrevisionens Betænkning blev afgivet, en Meddelelse til radikale og socialdemokratiske Blade om, at Statsrevisionen havde gjort Udsættelser for 5 Overskridelser paa Krigsministeriets Budget, og det blev malet med de stærkeste Farver, saa jeg en skønne Dag saa mig fremstillet i disse Blade som Provisorist. Jeg var derfor spændt paa at se, hvad disse Antegnelser gik ud paa, idet Statsrevisionen ikke har vist mig det Hensyn at rette Forespørgsel til mig om Anledningen til Overskridelserne af de nævnte 5 Poster. Det havde været nok saa hensynsfuldt, om Statsrevisionen havde gjort det, for saa kunde Krigsministerens Forklaringer og Oplysninger været trykte ved

Siden af Statsrevisionens Kritik. Dette er imidlertid, som sagt, ikke sket.

Nu foreligger altsaa Sagen oplyst, og jeg skal da gøre opmærksom paa, at det Budget, som Statsrevisionen her har gennemgaaet, er det Budget, der gælder for Finansaaret 1910—11. I Aaret 1909—10 fik vi gennemført Forsvarslovene og den sig dertil knyttende Hærordning. Men det krigsministerielle Budget for Finansaaret 1910—11 betegner den Overgangstilstand, hvori man begynder paa Gennemførelsen af Forsvarslovene, og Udgifterne under denne Overgang maatte paa mange Punkter være i høj Grad kalkulatoriske. Dette var Krigsministeriet opmærksomt paa, da Finanslovsforslaget for nævnte Finansaar blev udarbejdet og forelagt, idet det derom hedder i Anmærkningerne, at for Krigsministeriets Vedkommende maatte Budgetforslaget for 1910—11 paa flere Punkter nødvendigvis opfattes som kalkulatorisk. Det hedder saaledes paa Sp. 1477—78 i Tillæg A. for Samlingen 1909—10, der vedrører det Budget, der blev til en Del af Finansloven for 1910—11: „Nærværende Budgetforslag, der i Sammenligning med Bevillingerne paa denne Paragraf for Finansaaret 1909—10 udviser en Merudgift paa ca. 1,458,400 Kr., maa paa flere Punkter end hidtil opfattes som kalkulatorisk. Erfaringerne ville nemlig først sætte Ministeriet i Stand til at komme til fuld Klarhed over, hvilke Udgifter nyoprettede Afdelinger m. fl. ville kræve i Enkelthederne, ligesom Udgifterne under Afviklingen af Institutioner m. fl., der ikke skulle oprettholdes efter den nye Organisationslov, heller ikke lade sig angive ganske nøjagtigt. Flere af Specifikationerne til de enkelte Konti ere derfor ogsaa holdte i en mere summarisk Form end sædvanlig.“ Herefter maatte Rigsdagen, Finansudvalget, Lovgivningsmagten i det hele, være averteret om, at Krigsministeriet saa saaledes paa dette Forhold, at ved en saa brat Overgang fra eet Finansaar til et andet, hvor en helt ny Ordning skulde træde i Kraft, var det umuligt forud nøje at anføre, hvilke Summer man paa de enkelte Konti vilde naa til.

Statsrevisionens Betænkning fremhæver først paa § 22 B. a. en Overskridelse med 33,523 Kr. 87 Øre angaaende Lønninger til nogle antagne Sekondløjtnanter. Nu er Forholdet, at efter den nye Hærlov maatte der udskrives omtrent Halvtredetusind flere Rekrutter end tidligere. Der maatte derfor ventes en betydelig Udvi-